

Zpráva libického faráře za rok 2012

Sestry a bratři,

na počátku této výroční zprávy za uplynulý rok bych rád vyjádřil vděčnost za to, že mohu spolu s Vámi v našem sboru žít a pracovat. A také za to, že tolerujete, že dojíždím z Prahy, kde bydlí má rodina a kde mám navíc ještě i druhou práci. Přesto chci docela upřímně říci, že do Libice jezdím velmi rád a těším se na to. Ostatně Libice je alespoň v mé představě odvozena od slova líbit se...

Jsme sbor nevelký, počty návštěvníků bohoslužeb zhruba odpovídají předchozím létům, nezanedbatelnou roli v ní hraje i účast obyvatel Diakonie na službách Božích v zimních měsících. Právě v zimním období v Diakonii se nás schází obvykle 25-30, v letním období v kostele průměrně o 10 účastníků méně. Přitom ale náš sbor má rezervy. Kdyby všichni, kteří aspoň občas přijdou, chodili 2x častěji, scházelo by se nás v Diakonii na 40 a v kostele alespoň 30, a to není vůbec málo! **Je třeba si uvědomit, že bohoslužby nejsou jen tak obyčejným setkáním.** Konají se v den Páně, a jsou tedy především vzdáním lásky a úcty Pánu Bohu a v druhé řadě také vzájemným povzbuzením ve víře, které je nám všem v těchto časech tolik zapotřebí.

„Nemůžeme dělat velké věci, ale jen malé věci, ale zato s velkou láskou,“ tak se vyjádřila svého času Matka Tereza.

Platí to i o nás. Jsem velmi vděčný, že s velkou láskou a úsilím několika jednotlivců a příležitostnou pomocí dalších se podařily v roce 2012 dva stavební záměry: **jednak kompletní oprava plotu před kostelem**, kterou vedli s. Věra Řeháková a br. Jan Svoboda st., a **jednak oprava a zastřešení hospodářské přístavby u fary**, kterou vedl br. Radek Noll a realizovali na zakázku Ludvík a Sergej Švarcovi z Prahy. Přitom jsme obdrželi sponzorský dar od br. Huberta Žďárského, který nám dal zdarma veškeré dřevo na zastřešení této přístavby.

Díky všem, kteří při brigádách u kostela i u fary pomáhali. Zejména br. Luboši Urbanovi, který obzvlášť pomohl při opravě přístavby u fary. Ta se ještě musí zčásti dokončit tento rok 2013, ale loni se každopádně podařilo to nejdůležitější: zpevnění a zastřešení budovy. Ostatně jde o původní toleranční stavbu, takže tato citlivá rekonstrukce má co činit i s renovací dědictví po otcích, kteří zde po dlouhé době protireformace zakládali evangelický sbor.

V minulém roce se v našem sboru konala **seniorátní vizitace** (březen) a také **pastorální konference** (říjen). Obě tyto akce dopadly pěkně a je na místě poděkovat všem, kteří se na nich organizačně podíleli. V letošním roce je před námi organizování **konventu** (listopad 2013), který se bude konat v prostorách kulturního domu v Libici. Děkuji předem všem, kteří si tuto důležitou záležitost vezmou na starost.

Rád bych rovněž vyzdvihl dvě mimořádná setkání v kostele, která proběhla v uplynulém roce, a to jednak **Noc kostelů** 1. června s hostem Dr. Petrem Slámou, do níž jsme se zapojili vůbec poprvé, a jednak **půlnoční bohoslužbu 24. prosince**, kterou jsme po pár letech znovu obnovili. Po zkušenostech takto získaných považuji tyto misijně otevřené akce za velmi užitečné a nabyl jsem přesvědčení, že je dobré v nich pokračovat. Je to totiž příležitost pozvat do kostela i lidi, kteří sem přijdou třeba poprvé. V tomto smyslu bylo také přínosné a povzbudivé **vystoupení pěveckého sboru Mamater** při bohoslužbách v libickém kostele 13. května.

Výuka dětí probíhala v náboženství (ve čtvrtek) a v nedělní škole. Nedělní školu vedly a vedou tvůrčím způsobem Liba Svobodová a Lucka Drahokoupilová, která navíc byla na podzim roku 2012 zvolena předsedkyní seniorátního odboru mládeže (SOMu). Přesto máme nadále určité otazníky nad výukou dětí, neboť není jednoduché děti pro katechezi nadchnout a sjednotit je.

I přesto, že děti mají k dispozici náboženství a nedělní školu, považuji za nejdůležitější jejich **účast při běžných bohoslužbách v kostele či v Diakonii** – po boku jejich matky či otce anebo babičky či dědečka. Jsem rád, že se tak namnoze děje. V tomto společném ztišení před Tím, který nás všechny neskonale převyšuje, mohou třeba získat víc vhledu do obsahu naší víry než pouze jen setkáním s vrstevníky.

Za **hudební doprovod** při bohoslužbách vděčíme zejména Janě Drahokoupilové, které občas pomáhá Ela Krejčová a Lucka Drahokoupilová. Všem třem moc děkujeme! To se ovšem týká Libice.

V Opolanech je situace jiná. Zde bohoslužby doprovází už jen s. Noemi Němečková, jelikož s. Berta Pišová se po několika měsících v nemocnici v Městci Králové přestěhovala do domova důchodců Luxor v Poděbradech – je výborné, že v Poděbradech může navštěvovat shromáždění. Je nám ale líto, že v poslední době nás opustili jak její manžel Dr. Vladimír Piša, který zemřel na začátku ledna, tak s. Božena Jeníková, která zesnula měsíc po něm (únor 2013). Oba patřili mezi vděčné a pravidelné účastníky našich shromáždění v Opolanech, které se tím redukuje na průměrnou účast 5-7 lidí. Za vůdčí úlohu v organizování práce v Opolanech náleží dík především presbyterce Jaroslavě Šmejkalové.

Pokud jde ještě o Opolany: za udržení zvláštního statutu zdejšího hřbitova, který je koncipován podle herrnhutského vzoru a jako takový byl prohlášen národní kulturní památkou, je na místě poděkovat Josefu Němečkovi.

Také bych rád poděkoval všem presbyterům a dalším členům sboru za jakékoli nasazení, konkrétně předčitatelům kázání Pavlu Pistorovi a Petru Svobodovi, jakož i sborové pokladní Janě Drahokoupilové a sborové účetní Aleně Pistorové. Jejich služba je pro nás nevyslovitelnou pomocí.

Rovněž děkujeme s. Jitce Kazmírové za webovou prezentaci našeho sboru, která se stala de facto novodobým druhem sborové kroniky.

Rokem, v němž se právě nacházíme, vstupujeme do celé série významných jubileí a výročí. Dovoluji si tímto předběžně nastínit a navrhnout některé aktivity s tím spojené, jakkoli to přesahuje mé aktuální volební období. Jde alespoň prozatím o určité **tříletí**, které by nás mohlo určitým způsobem zformovat.

Rok 2013 je spojen s jubileem **400 let od posledního vydání Bible kralické**. Kromě práce s kralickým překladem ve sboru se bude k tomuto tématu 7.9. konat **seniorátní pouť v Poděbradech** (hlavní řečník Martin Prudký, prorektor pražské Univerzity Karlovy). A navíc chystáme sborový zájezd ve dnech 14.-15.9. do Myslibořic a Kralic, kde se má v té době odehrát hlavní zemská slavnost k tomuto jubileu.

Letos přesně v neděli 8.9. uplyne **120 let od slavnostního otevření opolanského kostela**. Pro tuto příležitost jsme pozvali jako kazatele Pavla Dvořáčka ze sboru Prahy 1 - Salvátora. Další program k tomuto dni bude připraven ve spolupráci s obcí Opolany.

To není však jediné sborové výročí, s nímž máme letos co činit. Je to rovněž **230 let výročí sboru**. Starošovstvo rozhodlo spojit slavnost díkčinění za úrodu s touto připomínkou, aniž bychom zvali nějakého hosta. Předpokládáme že odpolední program na faře bude sestávat ze čtení vybraných částí sborové kroniky a promítání fotek z dřívějších i nedávných dějin našeho sboru.

V následujícím roce 2014 (květen) uplyne **450 let od úmrtí Jana Calvina**. Duchovní odkaz kalvinismu v kostce, jakož i Heidelberského katechismu, jemuž se chci věnovat při studijním pobytu v Heidelbergu, plánuji probírat v daném roce při biblických hodinách - ostatně náš sbor byl původně reformovaný.

Příští rok zároveň proběhne **600. výročí prvního vysluhování podobojí způsobou**. Navrhuji proto v roce 2014 naplánovat sborový výlet po reformační Praze (v první řadě kostel Martin ve zdi – místo prvního vysluhování a další reformační pamětihodnosti na Starém i Novém městě pražském).

V roce 2015 uplyne 600 let od mučednické smrti Mistra Jana Husa. Na toto nejen církevní jubileum bychom se měli připravovat jak ve spolupráci s okolními sbory, seniorátem a třeba i dalšími církvemi, tak i s našimi obcemi a případně i dalšími místními organizacemi (např. s Divadelním spolkem Vojan).

Návrhuji, aby toto jubileum vyvrcholilo při slavnostním shromáždění 6. července 2015 v Libici (evang. kostel, Husův pomník, hradiště). Případně můžeme zapojit dle zájmu i obec Opolany či další obce na našem území.

Od ledna do června téhož roku by měl probíhat různorodý program o Husovi a husitství, a to jak ve sboru, tak v kostele, v libickém kulturním domě, atp. Jako sborový výlet v roce 2015 navrhuji vydat se do jihočeského husitského města Tábora (je tam i sbor ČCE).

U všech sborových výletů navrhuji brát s sebou i děti mladší či starší, pokud budou mít chuť s námi jet.

Děkuji všem, kdo místo aby nad libicko-opolanským sborem zlomili hůl, raději přemýšlejí nad tím, jak mu svým příkladem mohou aspoň trochu pomoci. Je to potřeba – díky za každé takové nasazení.

A hlavně Bohu díky za jeho věrnost, trpělivost a požehnání ve Slovu Božím, svátostech a vzájemném společenství.

V Libici 3. března 2013

Martin T. Zikmund, farář